POWIATOWY ZESPÓŁ DO SPRAW ORZEKANIA
O NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI W TYCHACH
ul. Budowlanych 59 43-100 Tychy
tel./fax: 32-227-95-81 www.pzon-tychy.pl
NIP 646-25-55-362 REGON 277848149
e-mail: bok@pzon-tychy.pl

Tychy, dnia 23.10.2019 r.

SZO.0810.1.2019

URZĄD MIASTA TYCHY
Wydział Kontroli
Wpł. 2019 -10- 23
L.dz. ..... Podpis .....
Znak sprawy .....

Szanowna Pani
[redacted]
Naczelnik
Wydziału Kontroli
Urząd Miasta Tychy

Nawiązując do protokołu z kontroli planowej przeprowadzonej w Powiatowym Zespole do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Tychach w dniach od 03.09.2019 r. do 19.09.2019 r., a w szczególności do powtarzających się uwag odnośnie przesyłania zawiadomień dla wnioskodawców o terminie posiedzenia składu orzekającego bez zwrotnego potwierdzenia odbioru a jedynie listem „zwykłym" pragnę zauważyć, że w ocenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Tychach na taką praktykę pozwalają przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t. jedn. Dz.U. z 2018 poz. 2027). § 7 ustęp 3 tego Rozporządzenia stanowi bowiem, że zawiadomienie o terminie rozpatrzenia wniosku „doręcza się" nie wskazując formy, w jakiej doręczenie to ma zostać dokonane, natomiast ustęp 6 tego paragrafu stanowi, że w przypadku usprawiedliwienia nieobecności na posiedzeniu i wyznaczenia nowego terminu posiedzenia „o powtórnym terminie zawiadamia się za zwrotnym potwierdzeniem odbioru". Rygor doręczania zawiadomień o terminie posiedzenia jest zatem wprost wskazany jedynie w przypadku zawiadomień powtórnych dla osób, które nie stawiły się na pierwszym terminie posiedzenia. Równocześnie w postępowaniu o wydanie orzeczenia w zespołach orzekających wskazane rozporządzenie należy traktować jako akt szczególny wobec Kodeksu postępowania administracyjnego, a tym samym wyłączający stosowanie przepisów KPA w postępowaniu o wydanie orzeczenia. W oparciu o powyższe w Zespole stosuje się zatem praktykę, zgodnie z którą pierwsze zawiadomienie o terminie posiedzenia z zasady przesyłane jest do wnioskodawcy przesyłką bez zwrotnego potwierdzenia odbioru. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że wysyłanie przesyłek listem zwykłym (bez zwrotnego potwierdzenia odbioru) pozwala na znaczące oszczędności kosztów wysyłek pocztowych, co w sytuacji finansowej Zespołu ma niebagatelne znaczenie.

Odnosząc się natomiast do zarzutów w sprawach PSO.4121.105.2018 oraz PSO.4121.241.2018, gdzie wystosowano zawiadomienia o nierozpatrzeniu sprawy w terminie miesiąca po upływie tego okresu, chcę wskazać, że sytuacja taka miała miejsce w związku ze zgłoszoną przez wnioskodawców w chwili składania wniosku długotrwałą nieobecnością w miejscu zamieszkania. W sprawie PSO.4121.105.2018 wnioskodawca składając wniosek dnia 17.01.2018 r. poinformował równocześnie, że będzie nieobecny w dniach 15.02-09.03. Z uwagi na specyficzny charakter współpracy z lekarzami orzecznikami Zespołu (*de facto* lekarze decydują kiedy będzie można

zorganizować posiedzenie dla osób do nich kierowanych) przed dniem 15.02.2018 r. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności nie miał wiedzy kiedy będzie można zorganizować posiedzenie w tej sprawie, zaś w czasie kiedy data posiedzenia wstępnie była już zaplanowana - to jest w terminie około miesiąca od dnia złożenia wniosku - strona, zgodnie ze swym oświadczeniem, była już nieobecna w miejscu zamieszkania. Uznano zatem, że jej zawiadamianie przed jej powrotem jest niecelowe.

Analogiczna sytuacja miała miejsce w sprawie PSO.4121.241.2018, w której wnioskodawca w dniu złożenia wniosku, tj. 08.02.2018 r., poinformował, że będzie nieobecny przez 6 tygodni od dnia 28.02.2018 r. Przyjęto tu podobny tok rozumowania co w sprawie poprzedniej.

Zespół nie zgadza się także z zarzutem co do sprawy PSO.4121.552.2018, wnioskodawca bowiem odebrał zawiadomienie z dnia 23.05.2018 r. o terminie posiedzenia sprawy osobiście w tym samym dniu, potwierdzając ten fakt podpisem na egzemplarzu zawiadomienia w aktach.

Z kolei odnośnie podnoszonego kilkukrotnie w protokole pokontrolnym faktu wyznaczania kolejnych terminów posiedzeń w sprawach osób, które nie stawiły się na pierwszy termin posiedzenia a równocześnie nie upłynął jeszcze termin 14 dni przewidziany na usprawiedliwienie nieobecności, należy podkreślić, że praktyka taka ma na celu przyspieszenie załatwienia sprawy. Kolejny termin posiedzenia dla osoby nieobecnej jest wyznaczany nierzadko już w dniu następnym po jej niestawiennictwie, gdyż dzięki temu Zespół jest w stanie zapewnić kolejny termin posiedzenia w bliskiej odległości czasowej. Gdyby zaś czekać do 14 dni od nieobecności, kolejny termin posiedzenia byłby możliwy w bardziej odległym terminie (w tym bowiem czasie na posiedzenia kierowane są inne, bieżące wnioski). Dodatkowym argumentem za taką praktyką jest charakter rozstrzyganych w Zespole spraw – wnioskodawcy nierzadko są osobami z jednej strony schorowanymi, z drugiej nie zawsze w pełni orientującymi się w wymaganych przepisami procedurach. Doświadczenie uczy, że strona, której wniosek pozostawiono bez rozpoznania z powodu niestawiennictwa na posiedzeniu, z reguły w niedługim czasie złoży kolejny wniosek o wydanie orzeczenia i ostatecznie orzeczenie otrzyma. Będzie jednak musiała ponownie spełnić wymagane warunki formalne (w szczególności pójść do swojego lekarza prowadzącego w celu uzyskania zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia - wymaganego do złożenia wniosku o wydanie orzeczenia), a orzeczenie finalnie dostanie w dalszej perspektywie czasowej. Z powyższych przyczyn przyjęło się zatem w Zespole, że w przypadkach niestawiennictwa na posiedzeniu, kolejny termin wyznaczany jest niemal od razu – bez czekania na usprawiedliwienie. (Nie dotyczy to jednak spraw, w których nieobecność zdarza się po raz kolejny a zawiadomienie było wysyłane za zwrotnym potwierdzeniem odbioru – wtedy Zespół czeka na usprawiedliwienie nieobecności 14 dni, a po bezskutecznym upływie tego okresu pozostawia się wniosek bez rozpoznania).

Z poważaniem,

[redacted]